

svarsforbeholdet, for forsvarsforbeholdet er jo netop den frihed, som andre lande ikke har, og som vi på det øvrige udenrigspolitiske område ikke har i EU, nemlig friheden til at sige fra.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Messerschmidt. Næste ordfører er den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

I beslutningsforslaget opfordrer Det Radikale Venstre regeringen til at fremsætte et lovforslag om ophævelsen af det danske forsvarsforbehold i EU. Det Radikale Venstre ønsker lovforslaget fremsat, så der kan gennemføres en folkeafstemning allerede i efteråret 2006.

Kl. 15.15

Jeg vil gerne starte med at sige, at i Det Konservative Folkeparti finder vi det u hensigtsmæssigt at gennemføre en folkeafstemning om forsvarsforbeholdet allerede til efteråret. Lige nu befinder vi os jo midt i den berømte tænkepause, som skal vise, hvordan EU kommer videre, efter at den foreslåede forfatningstraktat blev afvist ved folkeafstemning i både Frankrig og Holland. Det er helt usandsynligt, at vi allerede til efteråret vil have en afklaring på, hvordan vi skal tackle den situation. Forfatningstraktaten var bl.a. skrevet for at tilpasse EU-institutionerne til den store udvidelse i 2004. Der er mig bekendt ingen, der ved, hvordan de institutionelle ændringer og andre fornuftige tiltag i traktaten nu kan gennemføres. Måske skal det ske ved ændringer i den bestående EU-traktat, måske ved ændringer i forfatningstraktaten og en fornyet ratifikationsproces eller måske noget helt tredje. Måske skal der i den anledning afholdes folkeafstemning i Danmark, måske ikke. Vi ved det ganske enkelt ikke på nuværende tidspunkt, og det gør vores partnere i EU såmænd heller ikke.

Når vi en dag kender svaret på det spørgsmål, kan vi efter vores opfattelse gå i gang med at afvikle forbeholdene, og så har forslagsstillerne naturligvis ret i, at det under alle omstændigheder skal ske ved en folkeafstemning, ikke blot for forsvarsforbeholdets vedkommende, men for forbeholdene i det hele taget. Måske kan fremgangsmåden virke kompliceret, men det giver altså god mening, at vi først skal kende det EU, hvor vores forbehold gælder, før vi afvikler dem ved en relativt tung folkeafstemningspro-

cedure. Jeg synes, at det er de eneste rimelige vilkår at give vælgerne.

Af samme grund ville en folkeafstemning nu stride mod den politiske aftale, som regeringen, Socialdemokraterne, SF og De Radikale indgik, hvori det bliver nævnt, at en eventuel ændring af Danmarks stilling først kan ske, når EU's fremtidige rammer er fastlagt. Så langt er vi slet ikke kommet endnu, og derfor kan vi ikke gennemføre en folkeafstemning om forsvarsforbeholdet, som De Radikale ønsker det.

Det er dog ikke nogen hemmelighed, at vi Konservative er imod så vel forsvarsforbeholdet som de øvrige forbehold, der blev resultatet af det nationale kompromis efter Danmarks nej til Maastrichttraktaten i 1992, og derfor er det da også udmærket, at Det Radikale Venstre har taget initiativ til at fremsætte et forslag, som giver os mulighed for at drøfte perspektiverne for det europæiske forsvarssamarbejde.

I starten af 1990'erne gennemlevede Europa jo nogle yderst turbulente år. Muren faldt i Berlin, den kolde krig ophørte, og Warszawaopagten, Sovjetunionen og Jugoslavien gik i opløsning. I det hele taget var der meget stor usikkerhed forbundet med udformningen af en europæisk sikkerhedsarkitektur, og det var bl.a. frygten for en stor europahær, som gav anledning til forsvarsforbeholdet. I dag kan vi nok trække lidt på smilebåndet over den tanke. Det europæiske forsvarssamarbejde har udviklet sig til alt andet end en europæisk superhær, og vi står nu i en situation, hvor forbeholdet faktisk spænder ben for Danmarks internationale engagement.

EU har et fantastisk potentiale for at gennemføre kriseløsning i verden. I Danmark har vi derfor en interesse i, at EU's sikkerheds- og forsvarspolitik bliver knyttet til EU's generelle indsats inden for hjælp, udvikling og samarbejdsprogrammer. På den måde kan der blive tale om en stærkere og mere sammenhængende indsats, når en konflikt eskalerer. Det er naturligvis Danmarks ønske at påvirke forhandlingerne om EU's koncept for krisestyring, men desværre sættes vi uden for forhandlingerne på grund af vores forbehold. Samtidig blokeres vores ønske om at sammentænke civile og militære sider af EU's indsats, når vi ikke deltager i de militære aktioner, ligesom vi står uden for det europæiske samarbejde om forskning og udvikling af militære kapaciteter. Det må kraftigt understreges, at det ikke er i Danmarks interesse.

Flere og flere fredsbevarende missioner finder sted under ledelse af EU, både i Afrika, Mel-